

Forslag til folketingsbeslutning angående tilvejebringelse af grundlag for eventuel indkomstpolitisk lovgivning.

Fremsat den 27. november 1975 af *Glistrup* (FP), *Svend Andersen* (Roskilde amt) (FP),
Hans Bach (FP), *Svend Bay* (FP), *Poulsgaard* (FP), *Voigt* (FP) og *Wamberg* (FP).

Folketinget pålægger regeringen at indkalde til et seksdøgnsarbejds møde i februar 1976 med ikke over 40 deltagere, repræsenterende partierne og arbejdsmarkedets par-

ter m. fl. til nærmere kortlægning af fordele og ulemper ved i foråret 1976 at vedtage indkomstpolitiske lovindgreb dækkende perioden frem til 31. december 1978.

Bemærkninger til forslaget.

I Helhedsplan 2 af 29. august 1975 foreslår partiet venstre under punkt I, 1: „en aftale mellem regeringen og arbejdsmarkedets parter om, at man allerede nu træffer beslutning om uændret forlængelse af de gældende overenskomster på det private arbejdsmarked frem til udgangen af 1978“.

Efter fremskridtspartiets opfattelse kan det ikke afvises, at det bør undersøges nærmere, hvorvidt folketingsrådet allerede nu bør gribe ind på det indkomstpolitiske område dækkende ikke blot perioden frem til foråret 1977, men også en vis periode derefter. Landet har i de sidste femten år været styret så dårligt, at der i en overgangsperiode kan blive brug for indkomstpolitiske foranstaltninger for hurtigt og varigt at få afskaffet den arbejdsløshed, der er en af følgerne af den ukyndighed, der har præget regeringen i det sidste halve slægtled.

Fremskridtspartiet er videre enig med partiet venstre i, at det vil være lykkeligt, om man kunne nå frem til, at overenskomstår, finansår og beskatningsår blev sammenfaldende. Selv om fremskridtspartiet foretrækker, at disse år kommer til at løbe fra 1. oktober til 30. september, må det erkendes, at den politiske flertalsstemning i øjeblikket går i retning af at anvende kalenderåret som skæringsperiode, og at venstre derfor kan have ret i, at eventuelle langfristede foranstaltninger bør løbe til 31. december 1978.

En god løsning kræver god forberedelse. Da den endelige løsning skal træffes af folketingsrådet, og da man ikke kan vide, hvorvidt det nuværende regeringsparti overhovedet kommer til at tilhøre folketingsflertallet, må det rigtige være, at kulminationen af disse forberedelser sker under medvirken af repræsentanter fra alle folketingspartier.

Disse bør i en afslappet atmosfære have adgang til omkring eet bord at diskutere problemerne igennem med teknokrater og organisationsfolk, så der på uforpligtende vis kan blive ventileret tanker og synspunkter, som kan danne basis for folketingsrådets endelige afgørelse af sagen. Forslagsstillernes egne synspunkter fremgår af F 237-243 af 8. september 1975, jfr. Folketingstidende 1974-75, 2. samling, spalte 7559-7562. Det er i al fald ret givet, at den endelige afgørelse i hvert tilfælde ikke bør blive som anført i venstres oplæg om „uændret forlængelse af de gældende overenskomster på det private arbejdsmarked“. Disse overenskomster blev som bekendt i princippet forlænget uændrede ved overenskomstloven nr. 48 af 11. marts 1975. Dette indebærer for eksempel, at normallønssatserne hviler på det grundlag, der blev fastsat i foråret 1973, og det findes på forhånd uholdbart at bevare dette grundlag helt frem til 1. januar 1979 samtidig med, at de minimallønnede i samme periode har haft adgang til længelidning. Der vil meget vel ved anvend-